

Een uitnodiging tot avontuurlijk leven

De boodschap van vanmorgen is bemoedigend. Dat is in ieder geval de bedoeling. Een goede preek is altijd bemoedigend, altijd vol van hoop. En dat is begrijpelijk, want God is een God van Hoop.

1 Korintiërs 13

¹³*Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.*

Geloof, hoop en liefde. Ze horen bij elkaar. Ze zijn ook niet los verkrijgbaar. Mensen met een levend geloof communiceren altijd hoop en liefde. Dat gaat vanzelf.

Geloven is *niet* hetzelfde als instemmen met de dogma's van de kerk. Geloven is niet het ondertekenen van een geloofsverklaring. En er zijn prachtige geloofsverklaringen. Ze hebben zeker waarde.

We hebben er één gezongen vanmorgen (*Ik geloof in God de Vader – Opwekking 347*).

*Ik geloof in God de Vader,
Schepper, die de schepping draagt.
In zijn Zoon, in Christus Jezus
die, geboren uit een maagd,
aan het kruis de wereld redde, enz.*

Het is een prachtige verklaring, maar jouw handtekening daaronder maakt je echt geen leerling van Jezus.

Als geloven *niet* het instemmen is met een geloofsverklaring, wat is het dan wel? Geloven heeft *vooral* te maken met God leren kennen, Hem leren vertrouwen. Je leven delen met Hem. Het heeft te maken met een leven met Hem.

Ook hier hebben we over gezongen (*Lopen op het water – Opwekking 789*)

*Geest van God, leer mij te gaan over de golven,
in vertrouwen U te volgen,
te gaan waar U mij heen leidt.
Leidt mij verder dan mijn voeten kunnen dragen,
ik vertrouw op uw genade,
want ik ben in uw nabijheid.*

Dit is de manier van geloven waarbij we de Heer steeds beter leren kennen. Niet door alleen waarheden over Hem te onderschrijven, maar door *met* Hem te spreken, Hem te volgen, door zijn genade te ervaren. En als we de Heer leren kennen, durven we Hem ook steeds meer te vertrouwen.

Dit is de manier van geloven die *hoop en liefde* als vrucht draagt.

Mensen die op deze manier geloven, zijn de mensen waar je bij in de buurt in zijn. Met wie je wilt optrekken.

Ik had een keer een gesprek met één van de mensen die inspraak heeft in mijn leven. En ik ging naar huis die avond en voelde me blij, gewaardeerd en gemotiveerd. Wat ik me toen bedacht was, dat ik eigenlijk een correctie had ontvangen. Dat is wat er gebeurt als mensen het karakter van God weerspiegelen: je krijgt een correctie en het voelt als een bemoediging! Het is geloof met hoop en liefde als vrucht.

Mijn gebed voor het jaar dat voor ons ligt is dat we steeds meer op die tweede manier gaan geloven, gebaseerd op een relatie, op leren kennen van God.

Die eerste manier van geloven, gebaseerd op het instemmen met kerkelijke leerstellingen, prikkelt ons ego. Ik ben opgegroeid in een tijd waarin mij verteld werd dat onze kerk beter was dan een andere kerk. Beter leerstellingen had enz. Die manier van geloven leidt nooit tot eenheid.

Het is geloven geloven met het risico van hoogmoed en arrogantie.

Het is een manier van geloven die makkelijk tot competitie en tot verdeeldheid leidt. Het is de reden dat er zoveel verschillende kerken bestaan.

De tweede manier van geloven is minder stellig. Veel avontuurlijker ook. Geloof als een ontdekkingsreis. Jouw persoonlijke ontdekkingsreis met de Heer.

We hebben net dat Bijbelvers over Geloof, Hoop en Liefde gelezen. In het vers dat daaraan vooraf gaat zegt Paulus:

1 Korintiërs 13

¹²Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Ons kennen van God is beperkt. Als je dat kunt omarmen, dan kun je groeien in het kennen van God. Het vraagt bescheidenheid of nederigheid om te erkennen dat ons kennen beperkt is.

Matteus 5

³Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

Nederigheid is de sleutel om te groeien in het kennen van God en van Zijn Koninkrijk.

Nederigheid is ook nodig om te kunnen leren van de ander. God spreekt vaak door die ander tot jou. Dan moet je wel bereid zijn om te ontvangen van die ander.

Ik geloof dat die tweede, relationele manier van geloven, heel goed past bij de huidige generatie van twintigers, dertigers. Het is een generatie met een open mind, meestal niet gehinderd door dogma's en leerstellingen.

Ik heb niets (*nou niet veel in elk geval*) tegen geloofsbelijdenissen. En zeker niet tegen theologie. Het enige wat ik er tegen heb is dat het vaak verhindert om op die tweede, relationele manier te geloven. En die tweede manier van geloven, dat is waar het leven zit. Dat is waar geloof de praktijk van het leven binnenkomt.

Wat je door ervaring leert, vergeet je nooit meer.

Ik heb in mijn leven meerdere keren meegemaakt hoe God mij liefdevol getroost heeft in een moeilijke situatie. Je kunt Bijbelteksten aanvoeren, citaten van beroemde predikers, moeilijke dilemma's aan me voorleggen, je kunt hoog springen of laag springen. Ik zal echt nooit twifelen aan Gods liefde en goedheid. Waarom? Omdat ik het heb ervaren!

Toen ik op de middelbare school zat hadden wij een voor het vak scheikunde een nieuwe lesmethode. Die methode heette TUE – Theorie Uit Experiment. Die methode was toen heel vernieuwend. Elke les begon met een proefje, met een experiment. De theorie werd dan later uitgelegd, na het experiment. Slim!

Jezus nodigt je uit om zijn leerling te zijn.

Matteus 11

²⁸Kom allen bij Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, Ik zal jullie rust geven. ²⁹Neem mijn juk op je en leer van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden, ³⁰want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'

Deze tekst gaat over die tweede manier van geloven. Optrekken met de Heer. *Kom bij Mij.* En in die ontmoeting vindt een uitwisseling plaats: *Ik zal je rust geven.* Dat is wat er gebeurt als je bij de Heer komt.

Leer van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart.

Wij hebben een Heer die zachtmoedig en nederig van hart is en dat ook aan ons wil leren!

2023 kan voor jou een jaar worden om de Heer beter te leren kennen, om zijn liefde, hoop, genade, vertroosting heel persoonlijk te ervaren.

Naast je persoonlijk gebed, je dagelijks leven waarin je de Heer zoekt en je bewust met hem probeert te leven is de gemeente, *de gemeenschap van gelovigen*, bij uitstek een plaats om te leren.

En ook dat vraagt nederigheid, te erkennen dat je anderen nodig hebt, in je leven, om samen te leren. De hoogmoedige zegt: *'ik heb de gemeente niet nodig' – 'ik heb toch mijn eigen relatie met de Heer'.*

Het vraagt nederigheid om te erkennen dat je de ander nodig hebt. De huisgroep is bij uitstek een plaats om samen op te trekken. De ander heeft ook jou nodig.

En de zondagse samenkomst met aanbidding, avondmaal en prediking is een bijeenkomst die we ook *met elkaar* vormgeven. Er zijn vele plaatsen om dienstbaar te zijn, van koffieteam tot kinderwerk.

In het samen optrekken, hebben we Gods voorziening nodig. Als we samen optrekken, gebeuren er soms onhandige dingen, doen we elkaar soms pijn. Als we samen optrekken kunnen we oefenen in dienstbaarheid, genade, vergeving.

Leer van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart.

Zachtmoedigheid, nederigheid, liefde, het wordt allemaal zichtbaar in de dynamiek met anderen. Niet alleen in de gemeente natuurlijk, maar ook in je gezin, op je werk, op school, enz.

Groeien in die tweede manier van geloven kun je bevorderen door bewuste keuzes te maken:

- door bewust de Heer te zoeken
- door actief deel te zijn van de gemeente, door de interactie met de ander te zoeken.

Het resultaat zal zijn dat je geloof zal groeien.

Er zal een prachtige vrucht groeien:

1 Korintiërs 13

¹³*Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.*

AMEN